

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการฝึกทักษะการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน สำหรับเด็กออทิสติกใน ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยใช้ตารางเวลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็ก ออทิสติกที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็ก ออทิสติกที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา ก่อนและหลังการฝึกทักษะ
3. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน สำหรับเด็กออทิสติกที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติกโดยใช้ ตารางเวลาทุกคน หลังการฝึกทักษะ สูงกว่าร้อยละ 60
2. ความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติก ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา หลังการฝึกทักษะ สูงกว่า ก่อนการฝึกทักษะ
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับ เด็กออทิสติก ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา สูงกว่า 0.50

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติก ก่อนได้รับการฝึกโดยใช้ตารางเวลา โดยรวม และรายบุคคล มีช่วงคะแนนอยู่ระหว่าง 22 – 25 คะแนน คะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.83 คิดเป็นร้อยละ 29.79 มีความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับพอใช้ หลังจากได้รับการฝึกโดยใช้ตารางเวลาเด็กออทิสติกทุกคนมีคะแนนสูงกว่าร้อยละ 60 โดยมีช่วงคะแนนระหว่าง 50 – 51 คะแนน คะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.83 รวมคิดเป็นร้อยละ 67.29 มีความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน โดยรวมอยู่ในระดับดี

2. ความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติก ก่อนและหลังการฝึก แตกต่างกัน โดยรวมและรายบุคคล โดยหลังการฝึกนักเรียนออทิสติกทุกคนมีความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสูงกว่าก่อนการฝึก

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของความสามารถมีค่า 0.5341 คิดเป็นร้อยละ 53.41 แสดงว่าความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันของเด็กออทิสติก ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา หลังฝึกทักษะเพิ่มขึ้น

อภิปรายผล

ในการศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติกโดยใช้ตารางเวลา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติก ก่อนได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา อยู่ระหว่าง 22 – 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.79 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.83 มีความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับพอใช้ หลังจากได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลาเด็กออทิสติกทุกคน มีช่วงคะแนน 50 – 51 คิดเป็นร้อยละ 67.29 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 53.83 มีความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน โดยรวมอยู่ในระดับดี ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน คือ ความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติกหลังการฝึกทักษะการสื่อความหมายโดยใช้ตารางเวลาสูงกว่าก่อนฝึกร้อยละ 60 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจริณ เ็นสวัสดิ์ (2548 : 67) ได้ศึกษาทักษะทางการสื่อสารของเด็กออทิสติกจากการสอนโดยใช้ป้ายกระดาษสื่อสารพบว่า นักเรียนออทิสติกมีทักษะในการสื่อสาร โดยใช้ภาษาท่าทางดีขึ้น

2. การศึกษาความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติก โดยใช้ตารางเวลา ก่อนและหลังการฝึก แตกต่างกัน โดยภาพรวมก่อนฝึกทักษะนักเรียนได้คะแนนรวม 143 คะแนน และหลังฝึกทักษะนักเรียนได้คะแนนรวม 323 คะแนน ในรายบุคคลก่อนฝึกทักษะนักเรียนได้คะแนนช่วงระหว่าง 22 - 25 และหลังฝึกทักษะนักเรียนได้คะแนนช่วงระหว่าง 50 - 57 จะเห็นได้ว่าหลังการฝึกทักษะนักเรียนออทิสติกทุกคนมีความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้ตารางเวลาสูงกว่าก่อนฝึกทักษะ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน คือ ความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติกที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา หลังฝึกทักษะสูงกว่าก่อนฝึกทักษะ

3. การศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กออทิสติก ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา มีค่าดัชนีประสิทธิผลของความสามารถ 0.5341 หลังฝึกทักษะเพิ่มจากก่อนฝึกทักษะ คิดเป็นร้อยละ 53.41 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน คือ ค่าดัชนีประสิทธิผลความสามารถในการสื่อความหมายในชีวิตประจำวันสำหรับนักเรียนออทิสติกที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้ตารางเวลา สูงกว่า 0.50 และยังสอดคล้องกับ จูฑามาศ หันยอ (2541 : 51 - 52) ได้ศึกษาความสามารถในการพูดเพื่อสื่อสารความหมายโดยใช้เทคนิคการสอนสนทนาของเด็กนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินในระดับก่อนวัยเรียนพบว่า การใช้เทคนิคการสอนพูดแบบสนทนาทำให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดสื่อความหมายเพิ่มขึ้น และการสอนพูดแบบสนทนา โดยยึดหลักพัฒนาการของเด็กปกติ สอนให้เด็กใช้คำอย่างมีความหมายและให้สนใจในสิ่งที่เด็กต้องการสื่อความหมายจากการสอนโดยได้ตอบกับผู้สอนในเหตุการณ์ต่าง ๆ พบว่า เด็กมีความสามารถในการรับรู้ภาษาและการใช้ภาษาดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ห้องเรียนไม่ควรใหญ่จนเกินไป เพราะจะทำให้เด็กไม่มีสมาธิในการเรียน ห้องเรียนควรจัดให้พอเหมาะกับจำนวนเด็ก เด็กจะรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเอง

1.2 ครูผู้ทำการสอนควรเป็นครูประจำชั้น หรือเป็นครูที่มีความคุ้นเคยกับเด็ก

1.3 ครู ผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาเด็กออทิสติก ควรใช้ตารางเวลา กิจกรรมมาพัฒนาการสื่อสารของเด็กอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรใช้ตารางเวลากิจกรรมในการสอนทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY